

1) Udvalgets Forslag: At Paragraphens sidste Punktum: „udenfor disse tvende Tilfælde har Rigsretten ingen dømmende Myndighed“ udgaaer,

vedtoges med 36 Stemmer mod 3.

2) Udkastets § 1 med de oedtagne Forandringer: „Rigsretten, der bestaaer af 16 Medlemmer, som vælges paa 4 Aar, Halvdelen af Landstinget og Halvdelen af Landets øverste Domstol, iblandt disses egne Medlemmer, behandler og paaftænder i første og eneste Instants deels de af Folkethinget imod Ministrene anlagte Sager, og deels de Sager, i hvilke Kongen finder Grund til at lade Andre tiltale for Rigsretten for Forbrydelser, som han finder særdeles farlige for Staten, naar Folkethinget dertil giver sit Samtykke“,

vedtoges eenstemmigen med 40 Stemmer.

§ 2.

3) Udvalgets Forslag til 1ste Afsnit: At dette affattes saaledes: „Ligesom det nu sammentraadte Landsting har valgt otte af sin Midte, og Landets øverste Domstol otte af sin Midte til Medlemmer af Rigsretten for det, i Grundlovens § 72, sammenholdt med dens § 43, bestemte Tidsrum; saaledes ville efter Udløbet af denne Tid Landstinget og Højesteret have at foretage nyt Valg, hver paa otte Medlemmer af Rigsretten, og saa fremdeles hvert 4de Aar.“

vedtoges med 36 Stemmer mod 5.

Derved bortfaldt Udkastets § 2 1ste Afsnit.

Formanden: Jeg forbeholdte mig ved Begyndelsen af denne Sags Forhandling at komme tilbage til dette Spørgsmaal, naar der blev Tale om Afstemningen over det Ændringsforslag, der er stillet af de ærede Landstingsmænd for 3die og 5de Landstingskreds (Kierkegaard og Voigt). Det er jo vist nok, at hvis et saadant Ændringsforslag viste sig som værende i aldeles bestemt Strid mod Grundloven, saa at der ikke blot hos Enkelte var op-

staaet Spørgsmaal om, hvorvidt dette Forslag var i Strid med Grundloven, men det var aabenbart for Alle, at det gik ud paa en Grundlovsforandring, uden at være fremkommet paa den befalede Maade, saa kunde et saadant Spørgsmaal ikke sættes under Afstemning; idetmindste maatte i et saadant Tilfælde Formanden have sig forbeholdt at tage videre Bestemmelse om hvad han i saa Tilfælde vilde gribe til. Men det forholder sig imidlertid ikke saaledes i nærværende Tilfælde, idet selve Diskussionen har vist — hvilket jeg antager er en ligefrem Folge af, at dette Ændringsforslag er stillet —, at det ikke er noget saa notorisk eller aabenbart Tilfælde, som foreligger, men at det er underkastet en Fortolkning af Grundloven, hvorvidt Ændringsforslaget kommer i Strid med den eller ikke. Den Tvivl, hvori jeg ellers vilde være om hvad jeg skulde gjøre, naar et saadant Tilfælde, som det først omtalte, forelaa, er altsaa ikke tilstede her. Men efter hvad jeg tidligere har ytret, og efter den Mening, jeg fremdeles for mit Vedkommende har, at det ikke kan stemme overeens med Grundloven, vil jeg i dette Tilfælde overlade til Forsamlingen at afgjøre, hvorvidt det kan sættes under Afstemning. Jeg skal altsaa tillade mig, førend vi gaae over til at stemme over Realiteten af det Ændringsforslag, der er stillet af de tvende Herrer, at anmode Forsamlingen om at afgive deres Stemmer om, hvorvidt det i Realiteten kan komme under Afstemning. Dermed forstaaer jeg ikke blot det første Forslag af de Herrer, men ogsaa det, der er knyttet dertil, da de staae i Forbindelse med hinanden.

Bed den foretagne Afstemning blev det med 34 Stemmer imod 7 antaget, at Ændringsforslaget maatte komme under Afstemning.

Formanden: Jeg skal da i dette Tilfælde underordne mig Forsamlingens Afgjærelse og altsaa sætte Spørgsmaalet under Afstemning.

Afstemningen over det foreliggende Afsnit af Rigsretsagen fortsattes derefter saaledes:

4) Kierkegaards og Voigts Forslag til Forandring i Ændringsforslaget under Nr. 8 paa Afstemningslisten: